

fordi den almindelige Valgret, som han lod til at være en meget ivrig Tilhænger af, siden han nævnedes den 20 eller 40 Gange, ved Siden af de mulige Fortrin, den kan have, har en stor Skavank, og det er, at dens Resultater ere aldeles uberegnelige, fordi de store Mæsser lade sig lede af pludselige og stærke Stemninger, som snart gaa til den ene, snart til den anden Side. Og nu vil jeg erindre om — det ærede Medlem ved det ikke, thi han var ikke dengang her i Thinget — at vi her i Thinget have hørt Øtringer, som tydede paa, hvad den almindelige Valgrets Repræsentanter kunde finde paa at gjøre ved Universitetet, thi trods al Tale om Humanitet — som den ærede sidste Taler talte om — mod Universitetslærerne, hvis Pligt og Opgave det fremfor Alt er at lære det, som de anse for Sandhed, kunde de dog, naar Universitetslærerne lære Noget, som mishage dem, falde paa at straffe Universitetet, fordi dets Lærere mishage dem, saaledes som man har fundet paa at straffe andre Embedsmænd, fordi Regjeringen vakte Mishag. Det er ikke noget Nyt hertilands at rette Smed for Bager, og det Samme kunde ske paa en meget farlig og stadelig Maade mod Universitetet, hvis man ikke bestemmer sig til at respektere dets Formue. Det samme ærede Medlem anførte endvidere som Exempel paa den Liberalitet, hvormed man hidtil havde bevilget Universitetets Udgifter, disse overordentlig store Forskiøelser i dets Budget. Ja, jeg klager ikke over nogen Kærrighed; men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at denne Forøgelse i Udgifter vidner om, at man har paalagt Universitetet Udgifter, som det ikke i ældre Tid havde at bære, saaledes Udgifterne til det store zoologiske Museum, ligesom man har taget af dets Klasse Udgifterne til den botaniske Have. Nagtet — og det vil jeg ogsaa anføre — det var en Afstale, at disse Udgifter skulde tages af Kommunitetets Klasse, som havde stort Overskud, gif den almindelige Valgrets Repræsentanter fra dette Ord, da de vare blevne Flertal i Thinget, og kastede Udgifterne over paa Universitetet. Saaledes er det gaaet til, at Universitetets Udgifter ere blevne saa betydelig forøgede og dets Kapitalformue allerede betydelig formindsket. Jeg skal endnu blot tillade mig en Slutningsbemærkning angaaende Universitetet. Man vil af den ombelte Betænkning over det foretagne Lovudkast angaaende Universitetets Indtægter og Udgifter se, at ærede Medlemmer, den almindelige Valgrets Repræsentanter, have haft i sinde at gaa meget videre med Universitetets Formue, end de hidtil ere gaaede paa Finantsloven, nemlig ikke blot at dække

Underbalancen af Kapitalformuen, det vil sige den i Kapital bestaaende Formue, med efterhaanden at inddrage hele Universitetets Formue baade den, der bestaar i Fordebogsafgifter og Tiender osv., under Statsformuen. Det vilde være en Fortsættelse af det Statskøup, som paa dette Omraade stete i 1837. — Hvad Kommunitetet angaar, skal jeg paa ingen Maade angribe den Bestemmelse paa Finantsloven, og den Anvendelse af disse Midler, som er omtalt baade af det ærede 4de kongevalgte Medlem (Fischer) og det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen). Naar man samvittighedsfuldt overholder de Betingelser, under hvilke Bevillingen er given, tror jeg ikke, Faren ved den er stor, men der er dog nogen Fare, og det er, at der er aldeles ingen Tvivl om, at Kommunitetets historiske Bestemmelse er at understøtte dem, der ere blevne Studenter, og ikke dem, der ville blive det. Man er derved gaaet ud over dets egentlige Formaal, og det kan jo føre videre og videre. Det har iaar været paa Tale i Finantslovsbetænkningen eller ialtfald under Finantslovsbehandlingen i det andet Thing, at tage en Understøttelse til det musikalske Konservatorium af Kommunitetets Midler; men det maa dog siges at ligge Universitetet og Kommunitetet temmelig fjernt. Altsaa, den Fare er derved, at man er gaaet udenfor Kommunitetets egentlige Formaal. Forøvrigt skal jeg meget gjerne indrømme, at jeg tror, at mange af disse Bevillinger gjøre Gavn og fremdeles bør udredes. Hermed skal jeg slutte.

Udenrigsministeren (Rosenørn-Behn): Jeg skal i Anledning af et Par Udtalelser, som ere fremkomne fra den ærede Ordfører med Hensyn til mit Budget, nemlig Lovforslagets § 18, tillade mig nogle Bemærkninger. Jeg vil da først sige, at jeg ikke uden en vis Tilfredsstillelse har hørt den ærede Ordførers Udtalelser om en Forøgelse af vor Repræsentation i Udlandet. Jeg vil ikke alene sige, at jeg fra et udenrigsministerielt Standpunkt ikke kan have Noget imod, at en saadan Forøgelse finder Sted, men jeg vil ogsaa sige, at disse Udtalelser falde sammen med de Ønsker, som jeg selv har næret. Jeg har selv ved mange Leiligheder og paa mange Maader følt Savnet af, at vi ikke have haft en fyldigere Repræsentation i Udlandet, end Tilfældet har været, og jeg er enig med den ærede Ordfører i, at vi i den sidste Tid have haft Leilighed til at føle Savnet af, at vi ikke have haft en Repræsentant paa et Punkt, hvor vi før have været repræsenterede. Jeg skal her tilføie en Bemærkning, nemlig den, at det jo vilde